

Eötvös Loránd Tudományegyetem Informatikai Kar

Webes alkalmazások fejlesztése

5. előadás

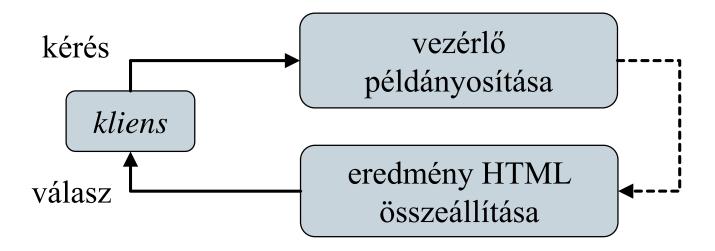
Állapotfenntartás (**ASP.NET Core**)

Cserép Máté mcserep@inf.elte.hu http://mcserep.web.elte.hu

A HTTP protokoll

- A HTTP protokoll a kérés/válasz paradigmára épül, vagyis a kliens elküld egy kérést, amelyre a szerver (alkalmazás) válaszol
 - a kérések egymástól függetlenül kerülnek kiszolgálásra
 - minden kiszolgáláshoz külön objektumok jönnek létre, amelyek előállítják a választ, majd megsemmisülnek

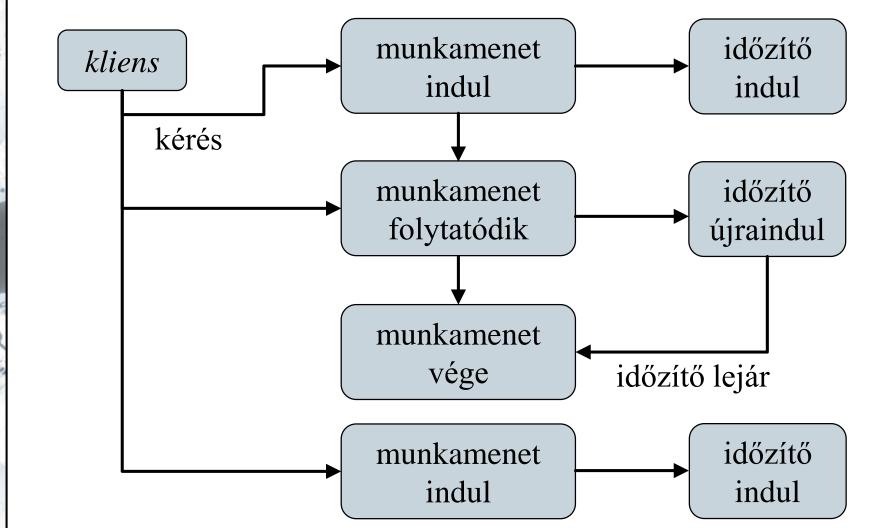
Eszközök

- Két kérés között sokszor szeretnénk megőrizni az állapotot
 - pl. a felhasználó bejelentkeztetése, az űrlap mezők kitöltései
 - objektumokkal erre nincs lehetőség (a mezők megsemmisülnek), osztályszinten pedig nincs garancia a megőrzésre
- Az állapotot a szerver speciális eszközökkel tudja fenntartani
 - kliens oldalon: elérési útvonal, weblap értékei (űrlapmezők, rejtett mezők), *sütik*
 - szerver oldalon:
 - egy kliensre: munkamenet
 - minden kliensre: alkalmazás

- A munkamenet (*session*) egy kliens weblapon történő tartózkodása, és közben végrehajtott tevékenységei
 - minden kliens rendelkezik (pontosan) egy saját munkafolyamattal a szerveren
 - automatikusan elindul, amikor a kliens először kérést küld a szerverre
 - automatikusan végződik, amikor a kliens egy megadott ideig nem intéz kérést, ezt egy időzítő felügyeli, amely minden kéréssel újraindul (*session timeout*)
 - a klienst a kérés paraméterei (IP cím, böngésző, süti, ...) alapján azonosítja, ami meghamisítható (session hijacking)

- A munkamenetet a szerver oldalon a **Startup** osztályban kell konfigurálni és hozzáadni a webalkalmazáshoz:
 - adjuk hozzá a munkamenet kezelést a szolgáltatásokhoz: services. AddSession();
 - Itt paraméterezhetjük is a munkamenet működését, pl. az IdleTimeout tulajdonsággal állítható a munkamenet lejárati ideje (alapértelmezetten 20 perc)
 - az app. UseSession (); utasítással használjuk a beállított munkamenet szolgáltatást.

- A munkamenetek a szerver oldalon kerülnek tárolásra.
 - Megadhatjuk a munkamenetek tárolásához használt *cache*-t is, használhatunk pl. memóriabeli tárolást: services.AddMemoryCache();
 - .NET Core 3 óta ezt alapértelmezetten engedélyezi a services. AddControllersWithViews () eljárás meghívása.
 - Nagyobb forgalmú alkalmazásoknál használhatunk elosztott memóriabeli tárolást a terhelés csökkentése érdekében. services. AddDistributedMemoryCache();
 - Támogatott a relációs adatbázis és a *Redis* cache is. services. AddDistributedSqlServerCache(); services. AddDistributedRedisCache();

Munkamenet állapotok

- A munkamenethez szerver oldalon bármikor hozzáférhetünk a vezérlő/nézet Session tulajdonságán keresztül, vagy máshol a HttpContext. Session tulajdonságon keresztül
 - ebben kulcs/érték párokként elhelyeztünk az adott kliensre vonatkozó adatokat, amelyeket a szerver a memóriában tárol (a munkafolyamat megszűnéséig), pl.: Session.SetString("myKey", myString); Session.SetInt32("myKey", myInteger)
 - a munkamenet azonosítója a Session. Id tulajdonsággal kérhető le
 - az adatokhoz a kliens nem férhet hozzá

Session.Set("myKey", myByteArray);

Munkamenet állapotok

Komplex típus munkamenetben történő tárolása is megvalósítható kiterjesztő metódusok (*extension methods*) által, például JSON szerializáció révén: public static class SessionExtensions { public static void Set<T>(this ISession session, string key, T value) { session.SetString(key, JsonConvert.SerializeObject(value)); public static T Get<T>(this ISession session, string key) { var value = session.GetString(key); return value == null ? default(T) : JsonConvert.DeserializeObject<T>(value);

Adattitkosítás

- Az *adatlopás* elkerülése végett fontos, azonosításra szolgáló adatokat mindig kódoltan tároljuk az adatbázisban
 - a kódoláshoz egyirányú kódoló algoritmusokat használunk (pl. *MD5*, *SHA1*, *SHA512*), amelyek nem fejthetőek vissza, viszont azonosításra használhatóak
 - a kódoló eljárások a System. Security. Cryptography névtérben helyezkednek el
 - a kódolás előtt és/vagy után célszerű megsózni a jelszót (*password salt*), azaz tegyünk bele extra karaktereket és byte-okat, hogy megnehezítsük a jelszó visszakeresését
 - a só lehet fix, véletlenszerű, vagy időfüggő, ilyenkor magát a sót is eltárolhatjuk az adatbázisban

Adattitkosítás

• P1.: String pwdText = ... // jelszó szöveges alakja SHA512CryptoServiceProvider coder = ... // SHA512 kódoló objektum Byte[] pwdBytes = coder.ComputeHash(Encoding.UTF8.GetBytes(pwdText)); // kódolás végrehajtása a szövegből kiolvasott // UTF8 értékeken, az eredmény 160 bites lesz Byte[] storedBytes = ... // kinyerjük az eltárolt kódolt jelszót if (pwdBytes.SequenceEquals(storedBytes)) { ... } // ha a kettő megegyezik, jó a jelszó

Példa

Feladat: Valósítsuk az utazási ügynökség weblapjának felhasználó kezelési funkcióját.

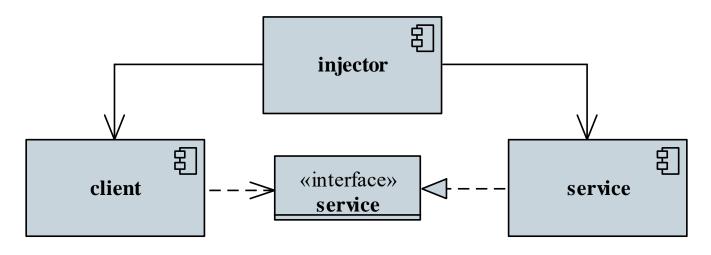
- a felhasználók regisztrálhatnak, és adataikat foglaláskor automatikusan kitölti a weblap
 - a regisztráció nem kötelező, az újonnan megadott adatok a korábbiak szerint mentődnek (automatikusan generált felhasználónévvel)
- egy új vezérlőben (AccountController) kezeljük a regisztráció (Register), bejelentkezés (Login) és kijelentkezés (Logout) funkciókat
 - a regisztráció és a bejelentkezés megfelelő nézeteket kapnak, űrlapokkal

Példa

- a funkciókat az AccountService osztály hajtja végre, amely megvalósítja az IAccountService interfészt
 - a bejelentkezés, kijelentkezés és regisztráció mellett lekérhetjük egy adott vendég adatait (GetGuest), és létrehozhatunk vendéget regisztráció (felhasználói adatok) nélkül (Create)
- a nézetmodell bővül a bejelentkezés (LoginViewModel), illetve a regisztráció (RegistrationViewModel) adataival
 - mivel több adat közös a foglalás és a regisztráció között, egy ősosztályba (GuestViewModel) általánosítunk

Függőség befecskendezés

- A végrehajtás során egy réteg (*client*) által használt szolgáltatás (*service*) egy, az adott körülmények függvényében alkalmazható megvalósítása kerül alkalmazásra
- A szolgáltatás konkrét példánya meghatározható függőség befecskendezés segítségével, amely során egy külső programkomponens (*injector*) állapítja meg a függőséget

Függőség befecskendezés

- A szolgáltatások befecskendezése szükségessé teszi a megvalósítás statikus (fordítási időben) történő ismeretét, ez korlátozza a program hasznosítását
 - nem változtatható a megvalósítás futás közben, noha a körülmények változhatnak
 - nem bővíthető a program újabb megvalósítással
- Az *IoC tároló (IoC container)* egy olyan *Inversion of Control* paradigmájú komponens, amely lehetőséget ad szolgáltatások megvalósításának dinamikus (futási idejű) betöltésére
 - egy központi regisztráció, amelyet minden programkomponens elérhet, és felhasználhat

IoC tároló

- a típusokat (elsősorban) interfész alapján azonosítja, és az interfészhez csatolja a megvalósító osztályt
- a tárolóba történő regisztrációkor megadjuk a szolgáltatás interfészét és megvalósításának típusát (vagy példányát)
- a szolgáltatást interfész alapján kérjük le, ekkor példányosul a szolgáltatás vagy kapunk egy már létező példányt
 - amennyiben a szolgáltatásnak függősége van, a tároló azt is példányosítja
- Az *ASP.NET Core* keretrendszer egy általánosan használható IoC tárolót biztosít, lehetővé téve a szolgáltatások regisztrációját, lekérést és konstruktoron keresztüli befecskendezését (*constructor injection*)

Szolgáltatások regisztrációja az ASP.NET Core IoC tárolójába

- A szolgáltatásokat a **Startup** osztályban regisztráljuk, egyben megadjuk a szolgáltatás példányok élettartamát, amely lehet:
 - transient: minden kérésre új példányosítás
 - scoped: egy oldallekéréshez egy példányosítás
 - singleton: alkalmazás szinten egyetlen példányosítás a Singleton (egyke) tervezési mintát követve
- Pl.: services.AddTransient<IMyService, MyService>();
- Az AddDbContext és a Configure eljárások a szolgáltatás regisztráció speciális esetei adatbázis kontextus és alkalmazás konfigurációs osztályok regisztrálására.

Szolgáltatások lekérése az ASP.NET Core IoC tárolójából

- A regisztrált szolgáltatások egy megfelelő példányát lekérhetjük manuálisan a service provider GetService vagy a GetRequiredService metódusával, utóbbi kivételt vált ki sikertelenség esetén.
 - pl.:
 services.GetService<IMyService>();
 - Ezt alkalmaztuk a DbInitializer osztály esetében is.
- Kényelmesebb megoldást nyújt a szolgáltatások konstruktoron keresztüli befecskendezése, ilyenkor a szolgáltatások lekérése a keretrendszer által automatikus.
 - Ezt alkalmaztuk többek között a vezérlőkbe a modell szolgáltatás osztályok befecskendezésekor is.

Alkalmazás állapotok

- Az egész web alkalmazásra vonatkozó, globális információkat egy tetszőleges osztályban tárolhatunk, amelyet egyszer, az alkalmazás teljes élettartamára, *singleton* módon példányosítunk.
- Amennyiben csak egyetlen implementáció létezik, nem szükséges interfészt kiemelni az osztályból.
 - pl.:
 services.AddSingleton<MyApplicationState>();

Alkalmazás állapotok

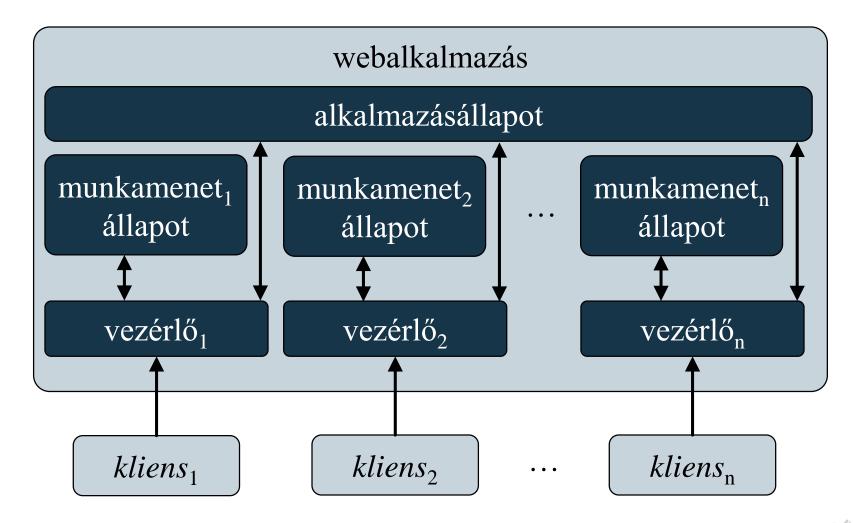
• Az alkalmazás állapotát reprezentáló osztályból lekérhetünk egy példányt konstruktoron keresztüli befecskendezéssel.

```
public class HomeController {
    MyApplicationState _state;

public HomeController (MyApplicationState state)
    {
        _state = state;
    }
    // akciók ...
};
```

• Mivel egy *singleton* objektumhoz párhuzamosan többen hozzáférhetnek, ezért kezelni kell az adatok esetleges konkurens módosítását.

Alkalmazás állapotok

Sütik

- A HTTP *süti* olyan információgyűjtemény, amelyet a kliens eltárol egy fájlban, így az oldal későbbi látogatása során a felhasználóra vonatkozó adatok abból visszatölthetőek
 - a sütik adott webcímre vonatkoznak, rendelkeznek névvel valamint egy tárolt szöveges értékkel, pl.:

• megadhatunk lejáratot, amely elteltével a süti törlődik, pl.:

```
var options = new CookieOptions {
    Expires = DateTime.Now.AddDays(10)
};
```

• az adott webcímhez tartozó sütiket a böngésző automatikusan továbbítja a kérésben

Sütik

- Sütiket a vezérlőben kezelhetjük
 - a kéréssel küldött sütiket a Request.Cookies gyűjteményben találjuk, pl.:

 String value = Request.Cookies["MyCookie"];
 - a válaszhoz sütiket a Response. Cookies gyűjteménybe helyezhetjük, pl.:

```
Response.Cookies.Append("MyCookie", value);
```

- sütit úgy törölhetünk, hogy az érvényességét lejárt időpontra állítjuk (és így a böngész kitörli), vagy: Response.Cookies.Delete("MyCookie");
- A munkafolyamatok klienseinek beazonosításához is sütiket használunk, ez a munkafolyamat süti (neve alapértelmezetten .AspNetCore.Session)

Sütik

```
P1.:
[HttpPost]
public IActionResult LoginUser(UserData user) {
   if (user.RemberMe) {
      // ha kérte az azonosító megjegyzését
      Response.Cookies.Append(
         "challenge", user.Challenge,
        new CookieOptions {
           Expires = DateTime.Today.AddDays(365)
         });
      // egyedi azonosítót elküldünk a kliensnek
   return View(...);
```

Sütik

```
[HttpGet]
public IActionResult LoginUser() {
   UserData user = ...
   // amikor legközelebb betölti az oldalt
   if (Request.Cookies.ContainsKey("challenge")) {
      // és megjegyeztette az azonosítót
      user = LoadUserByChallenge(
               Request.Cookies["challange"]);
         // beállítjuk előre az azonosítót
   return View(user);
```

Sütik biztonságos kezelése

- Mivel a sütik szolgáltatják a kliens oldali információtárolás (és benne a munkamenet tárolás) alapját, különösen figyelni kell a biztonságukra
 - felhasználói adatokat (különösen jelszavakat) direkt módon ne tároljuk sütiben
 - a sütik tartalmát kódolhatjuk, vagy helyettesíthetjük speciális azonosítókkal
 - szabályozható, hogy kliens oldali szkriptek ne férjenek hozzá a sütihez (HttpOnly)
 - szabályozható, hogy csak biztonságos (TSL/SSL) kapcsolat esetén továbbítódjanak (Secure)

Sütik biztonságos kezelése

- Amennyiben sütiket használunk a felhasználó azonosítására, különös tekintettel kell lennünk a biztonságra
 - az információt osszuk el több sütibe
 - jelszavak helyett használjunk egyedi azonosítókat, tokeneket (Guid), amelyeket mindkét oldalon eltárolunk
 - az azonosítót cserélhetjük minden bejelentkezéssel
 - a felhasználói azonosítók mellett tárolhatunk felhasználóspecifikus információkat
 - a HttpContext és a Request tulajdonság számos információt tartalmaz a kliensről (Connection.RemoteIpAddress, Request.Host, ...), amik szintén elmenthetőek (kódolva) a sütibe

Állapotkezelés szolgáltatásokban

- A HttpContext tulajdonság a vezérlőkben (Controller osztály leszármazottai) érhető el.
- Egyéb osztályban, pl. egy modell szolgáltatásban egy IHttpContextAccessor objektum befecskendezésével férhetünk hozzá.

Állapotkezelés szolgáltatásokban

- Az alapértelmezett HttpContextAccessor típus általi implementáció regisztrációját is el kell végeznünk a Startup osztály ConfigureServices () metódusában:

 - Ekvivalens módon használhatjuk az AddHttpContextAccessor() kiterjesztő metódust is.

Példa

Feladat: Valósítsuk meg az utazási ügynökség weblapjának felhasználó kezelési funkcióját.

- lehetőséget adunk a felhasználónak a bejelentkezés megjegyzésére
 - az azonosító megjegyzéséhez sütit használunk, amelyet bejelentkezést követően továbbítunk a felhasználónak (a sütiben a felhasználónevet tároljuk)
- a felületen megjelenítjük az oldalt böngésző, bejelentkezett felhasználók számát, ezt alkalmazás állapotban tároljuk

Példa

Feladat: Valósítsuk meg az utazási ügynökség weblapjának felhasználó kezelési funkcióját.

- a munkafolyamat és az alkalmazásállapot kezelését áthárítjuk az **AccountService** osztályra, így a vezérlő mentesül az állapotkezeléstől
 - a konstruktor ellenőrzi a sütit, és tölti be a munkafolyamatba
 - tulajdonságok segítségével kérdezzük le az aktuális felhasználót (CurrentUserName), illetve a felhasználók számát (UserCount)
- az alkalmazás szintű állapotot az **ApplicationState** osztály *singleton* példányában tároljuk

